

[Aase Olesen]

denne lovændring, og er det overhovedet EF-teknisk muligt at lave det?

Det andet er spørgsmålet om bindingen af de 50 pct. Dér vil jeg ligesom tidligere ordførere for forskellige partier gøre opmærksom på, at vi jo har ændret loven sidste år, så den alene gælder for produktionsvirksomheder og liberale erhverv.

Jeg synes egentlig også, at vi i lovforslaget mangler dokumentation for, at denne »opblomstring«, som man skriver, »af en række ikke-seriøse spekulationselskaber, leasingselskaber o. lign., hvis eneste berettigelse er udnyttelse af de henlagte midler«, rent faktisk er sket, og at den fortsætter, efter at loven er blevet lavet om sidste år, for hvis det ikke er tilfældet, så må vi jo sige, at vi har fået det stoppet.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at lovforslaget, som SF har fremsat her, alene tager sigte på at forringe likviditeten for virksomhederne. Man må nok sige, at i den situation, vi er i, er det ikke just likviditetsforringelse, vi har brug for – tværtimod. Det tror jeg at forslagsstillerne er udmærket klar over. Jeg vil bl.a. gøre opmærksom på, at loven om henlæggelse til investeringsfonds i vid udstrækning bruges af landbruget, og det er vel ikke rimeligt dér nu at forringe likviditeten.

Wilhelm (VS):

Vi kan være enige med socialistisk folkeparti i, som de skriver i bemærkningerne, at det bedste havde været helt at fjerne loven om investeringsfonds. Det har vi selv tidligere foreslået. SFs forslag, som vi har på bordet i dag, er langt mere beskedent, men jeg synes, at det rammer rigtigt i den forstand, at det rammer lige præcis nogle af de allerværste tilfælde af udnyttelse, som ikke med rimelighed kan begrundes i, at det skaber beskæftigelse osv. Vi vil derfor støtte dette lovforslag.

Jeg synes egentlig, det er forbløffende, at ordførerne, så vidt jeg hørte med undtagelse af socialdemokratiets ordfører, overhovedet ikke går ind i den problemstilling, SF nævner, nemlig at den udvikling, der er sket i skattesatserne siden 1958, har medført, at der nu er åbnet helt for nogle motivationer til at spekulere i disse ordninger, som ikke fandtes, da lovgivningen blev gennemført i sin tid.

Man bør ikke være blind for, når der er gået 24 år, at vilkårene er ændret sådan, at noget, der ikke dengang var attraktivt, og som bestemt ikke har været tilsigtet i lovgivningen som et spekulationshul, nu automatisk er blevet det på grund af skattesatsernes udvikling. Det bør man tage op, uanset om man er tilhænger af investeringsfonds eller ej, men det ønsker man altså ikke. Man ønsker disse helt uberettigede og efter det oprindelige formål utilsigtede spekulationsmuligheder opretholdt fuldt ud.

Vi vil som sagt støtte SF i det her lovforslag, men der er jo ikke meget, der tyder på, at der er ret mange andre, der vil det.

Jens Thoft (SF):

Jeg kan jo ikke sige tak for en positiv modtagelse af lovforslaget til andre end ordførerne for socialdemokratiet og venstresocialisterne. De øvrige ordførere modtog ikke forslaget særlig godt. Jeg er ked af, at ordførerne i meget ringe udstrækning har sammenlignet det forslag, som her er fremsat, med det, som blev fremsat sidste år, og som folketinget ikke vedtog, men kun på baggrund af skatte- og afgiftsministerens forslag reviderede på visse punkter.

Det, vi har forsøgt med dette meget begrænsede forslag om investeringsfonds, er at tage to ting ud og lade alle de andre, som vi i øvrigt også er utilfredse med i den nugældende lovgivning, ligge, fordi vi regnede med, at det alligevel var håbløst at skabe flertal for dem. Men vi har altså taget to punkter ud, og det ene er den helt oplagte urimelighed, at man kan få fradrag for henlæggelser til investeringsfonds og så investere i udlandet, hvorefter disse afskrivninger, når der bliver tale om salg og genindvundne afskrivninger, ikke skal beskattes i Danmark. Der er altså tale om et hul i den bestående skattelovgivning, som vi prøver at putte en sjat cement i, men jeg bemærker altså, at fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og de konservative overhovedet ikke var interesserede i at putte cement i dette voldsomt store hul.

Det andet, vi har taget op, er reglen fra 1958, som i øvrigt kom ind som en undtagelse i lovgivningen, om, at man kun skal binde 50 pct. af det, der trækkes fra. Siden da er